

ret reguleret i hvert fald siden 1991 ved lov, hvad der er det maksimale, man må tage i gebyrer. Vi foreslår bare en anden regulering end den gældende.

Så er der spørgsmålet om at forhindre stor gæld til det offentlige – det var ministeren også lidt inde på. Der vil jeg bare gøre opmærksom på, at med de redskaber, som man har med lønindeholdelse og med mulighed for indeholdelse af børnecheck og andre offentlige ydelser, har man rigelige muligheder for at tage penge hjem. Forskellen på det her redskab og det andet redskab er, at ved det andet redskab tager man hensyn til, at folk dog har nogle penge at leve af bagefter. For man må jo ikke lønindeholde mere, end at der er penge tilbage at leve for, men det her rammer også selv den, der ingen penge har.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg må have udtrykt mig uklart, da Venstres ordfører ikke har forstået, hvad det var, jeg spurgte om. Så nu vil jeg forsøge én gang til. Jeg vil give Venstres ordfører muligheden igen.

Mit spørgsmål var: Hvor er linjen, når man i forbindelse med dyrlægebogen stemmer for, at man nedsætter gebyret, strafgebyret, erindringsgebyret fra de 200 kr., som den daværende fødevareminister ønskede at få ind i loven, altså helt på linje med de ting, der i øvrigt er gældende for kommunerne? Det stillede vi et ændringsforslag til. Det blev vedtaget. Det stemte Venstre faktisk for. Dermed troede jeg i virkeligheden, der var sket et spring. Dermed troede jeg i virkeligheden, vi havde fået en principbeslutning om, at så var vi færdige med det her pjat om, at det offentlige skulle opkræve en større særskat, end de private havde ret til. Men det kan jeg så på en eller anden måde forstå måske ikke helt er tilfældet.

Ja, man ender jo med at måtte sige: Wa' wil Wenstre?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Kun ganske kort. Jeg hørte fru Bodil Thrane sige, at det var et indgreb i det kommunale selvstyre at regulere det her område. Det er jo også reguleret i kommuneforhandlingerne. Vi skal snart have nogle igen. Det ville være passende. Altså det kan ikke være det kommunale selvstyres ret at lave noget, der næsten nærmer sig ågerparagraffen indimellem.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Til hr. Kristen Touborg: Jeg er da virkelig glad for, at SF's ordfører kan tolke, hvad jeg har forstået eller ikke har forstået, men det skal jeg ellers lade være usagt. Men jeg vil godt fastholde, at med hensyn til de redskaber, som Kommunernes Landsforening og regeringen har gjort brug af ved at lave en aftale om, at man kan opkræve 250 kr. i gebyr for de restancer, der måtte komme, er det – hvis vi herinde nu beslutter, at det kun må være 50 kr. – for mig at se et indgreb i den aftale, man har lavet, og dermed et indgreb i det kommunale selvstyre. Det har slet ikke noget at gøre med gebyret i den lov, hr. Kristen Touborg taler om.

Så vil jeg også godt sige, at alt det her med gebyrer gælder jo på alle områder, og alle kan jo blive fri for at betale. Hvis man bare tager sin telefon og ringer til det sted, hvor der er et problem, og får en aftale, bliver man fri for at betale de gebyrer.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det er ikke hver dag, det sker, men jeg er altså kommet til det tidspunkt, hvor jeg er nødt til at udtrykke anerkendelse over for Enhedslisten for at have fremsat dette beslutningsforslag. Det vil nemlig give mulighed for, at vi i Folketingets Kommunaludvalg kan få analyseret, hvorvidt der er oplagte urimeligheder i de nugældende regler om gebyrer for rykkerbreve fra amtskommuner og kommuner. Jeg har et klart indtryk af, at der er nogle urimeligheder, og det synes at være meget, meget nyttigt at få kortlagt det.

Det Konservative Folkeparti kan ikke tilslutte sig det beslutningsforslag, Enhedslisten har fremsat, af to grunde. Den ene grund er, at vi ikke føler os overbevist om, at det lige præcis skal være 50 kr., man ender på. Jeg ved godt, at man vil henvise til, at det er de regler, der er gældende for den private sektor, men nu er den private sektor jo nok noget mere effektiv i sin administrationsgang, end man er i den offentlige sektor, og det kunne godt tyde på, at det måske ikke lige præcis er det beløb, man skal ende på i den offentlige sektor. Det er den ene grund.

Den anden grund er, at med hensyn til beslutningsprocessen, der resulterede i det gebyr, som er fastsat i øjeblikket, har jeg en fornemmelse af, at Det Konservative Folkeparti også har et ansvar for den, og det vil vi ikke løbe fra. Det er klart, at skal der ændres på reglerne, skal